

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Lliurament de les medalles i plaques Josep Trueta al mèrit sanitari

Palau de la Generalitat, 25 de setembre de 2014

La presidenta

Honorable conseller de salut, secretària general, germanes Trueta, autoritats, persones i entitats guardonades, senyores, senyors, em plau adreçar-los unes paraules en aquesta cloenda de l'acte de lliurament de les medalles i plaques Josep Trueta al mèrit sanitari, amb què es guardona la contribució feta per persones i entitats a la millora significativa de la sanitat, i se'n reconeix el talent, l'excel·lència i el lideratge en l'àmbit de la pràctica professional, la recerca, la formació, la innovació i la solidaritat.

Són vostès persones que han excel·lit i excel·leixen en àmbits i especialitats tan diversos com la cirurgia cardíaca, l'obstetrícia i la ginecologia, la medicina familiar i comunitària, la fisioteràpia, la rehabilitació, la geriatria i l'atenció sociosanitària, la infermeria i la bioètica, l'economia de la salut i la gestió sanitària, la defensa dels drets dels usuaris de la sanitat, la cirurgia toràctica, la pneumologia, el cooperativisme sanitari, la inserció sociolaboral de persones amb trastorn mental greu i la sostenibilitat del medi ambient.

Com deia ara fa uns minuts el doctor Guillem López-Casasnovas, són vostès un grup de pencaires, un grup de pencaires que en molts casos han transcendit les nostres fronteres.

Sovint apareixen als mitjans notícies positives que certifiquen el nivell elevat de l'atenció mèdica, la investigació i la docència en l'àmbit mèdic a Catalunya, fins al punt que podem afirmar sense por d'equivocar-nos que el nostre país ocupa un lloc destacat al món.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Avui és un dia que, en un acte solemne com el que celebrem, cal valorar la professionalitat, vocació i deontologia de tantes i tantes persones, arreu del país, que, dia rere dia, mantenen el sistema sanitari i, així, incideixen positivament en la salut, el benestar i la qualitat de vida a Catalunya.

Afortunadament, les persones i les entitats avui reconegudes són solament una molt digna representació d'aquest sector mobilitzat en pro de la sanitat i de la millora sostinguda d'aquesta. Tot i la insuficiència de recursos, tot i les dificultats econòmiques i de gestió d'un sistema molt complex i extraordinàriament sensible com la salut, podem sentir-nos orgullosos del nostre sistema, i reconèixer tots els que el fan possible.

Cal dir que la Generalitat és l'únic govern autonòmic que se sotmet a l'avaluació dels ciutadans, i que nou de cada deu catalans ens diuen que estan satisfets dels serveis sanitaris. En èpoques de restriccions pressupostàries com les que hem hagut de patir, aquesta dada, que no s'entendria sense la professionalitat i la dedicació dels professionals de la sanitat, resulta especialment rellevant.

Voldria aprofitar aquest acte per donar les gràcies al conseller de salut, a l'honorable senyor Boi Ruiz, que en aquests moments complexos i difícils s'encarrega de la conselleria, dirigeix un departament que representa el 40 per cent del pressupost de la Generalitat i que, pel seu àmbit d'actuació, està sempre a l'ull de l'huracà i de l'opinió pública.

Tots els departaments del govern, des de fa uns quants anys, pateixen restriccions pressupostàries, però no tots tenen serveis tan finalistes com els de salut o educació. Crec que és bo, ja que segur que rep en molts altres moments crítiques de tota mena, que avui, en un acte en què el que es fa és guardonar persones i entitats que han treballat i treballen per la salut i perquè el tractament de la salut a Catalunya vagi endavant, reconeguem la responsabilitat del conseller en tot això. Si en el dolent té responsabilitats, en el bo també en té. Per tant, moltes gràcies, conseller, per la seva feina.

Actes com el d'avui són importants, perquè ens permeten reconèixer el talent, les contribucions personals i col·lectives que fan possible que Catalunya disposi d'un

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

sistema sanitari de qualitat. Molts àmbits professionals hi estan implicats, també el fundacional i el col·legial, i aquí vull fer esment especial del senyor Albert Núñez, impulsor i primer degà del Col·legi de Fisioterapeutes de Catalunya, per l'exemple que ens ha donat i a qui es lliura una medalla a títol pòstum.

Moltes felicitats a tots vostès i a les seves famílies; les famílies que a vegades no ens en recordem, les famílies que, en silenci, amb discreció i entre bastidors, amb el seu ajut i suport, són mereixedores també d'una petita part d'aquest guardó. Per tant, moltes gràcies i moltes felicitats a les famílies de tots els guardonats.

I ja per acabar voldria transmetre dos missatges: el primer, recordar que ara fa dos anys, en un acte com aquest, també presidia jo el lliurament de les medalles i les plaques doctor Trueta i en aquell moment comentava que estàvem patint una crisi econòmica molt greu, la més greu dels darrers cinquanta anys i que era una crisi que afectava tots els àmbits.

Avui, podem dir que, encara que la crisi continua, després de set anys, tot i una certa prudència, podem dir que la recessió ha tocat fons i que la recuperació de l'economia catalana pren cada cop més força.

I que a pesar de les turbulències de l'economia, que han tingut incidència en totes les polítiques públiques i, òbviament, també en la sanitària, podem estar satisfets per l'alt nivell de la medicina a Catalunya, pel nostre sistema de salut, pels professionals que s'hi dediquen, per l'assistència que s'hi presta, per la formació que s'hi imparteix i per la investigació que s'hi fa.

A Catalunya, i en aquest àmbit, hem sabut fer de la crisi oportunitat, hem excel·lit gràcies a la recerca i el talent, i hem sabut concentrar esforços. Podem dir que a casa nostra hi ha ciència, que aquesta és un motor econòmic i social, i que hem apostat i ho continuarem fent per aquesta economia del coneixement.

I, permentin-me, unes dades. Comprenc que el conseller de salut no aprofiti aquests moments per donar dades positives, però jo, des del meu lloc, puc fer-ho, dades que són oficials i que crec que en un acte com aquest és bo que es puguin dir: Catalunya té cinquanta-sis centres de recerca que treballen en ciències de la

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

vida o disciplines vinculades, disset hospitals universitaris i onze universitats que ofereixen formació en biociències. Té, també, el 20 per cent de les empreses que fan R+D en biotecnologia a l'estat espanyol.

I en el període 2007-2012, per tant, en els pitjors anys de la crisi econòmica, Catalunya ha rebut el 52 per cent dels ajuts a la recerca atorgats a l'estat espanyol pel Consell Europeu de Recerca. Hem fet un salt endavant de gegant en àmbits com la recerca biomèdica, on Catalunya representa el 8 per cent de tota la Unió Europea.

Vull recordar aquí una carta que vaig rebre, no aquest estiu sinó el passat, del director d'un d'aquests centres de recerca, que havia anat als Estats Units per rebre un premi a l'excel·lència que els havien atorgat al seu centre i a dos més de Catalunya, i em deia que els metges i els seus companys d'allà li preguntaven des de quan Catalunya es dedicava a la recerca i a la investigació. I ell els deia que feia deu, dotze anys, no gaire més... I que li deien que devia ser molt especial el seu país, Catalunya, que hi hagués tants investigadors que fessin recerca i innovació. I això mateix m'ho va voler dir, per carta, perquè havíem tingut un parell de jornades al Parlament i em vaig interessar pel que feia, i em deia: "Com que sé que t'interessa, t'ho dic. Crec que això et pot servir de cara, doncs, a les teves intervencions o al que en vulguis fer".

I la veritat és que he fet ús d'aquestes paraules i d'aquesta carta molt sovint, perquè crec que és important i perquè d'alguna manera ens omple d'orgull. A vegades al nostre poble, Catalunya, als catalans, ens falta estar orgullosos de nosaltres mateixos i penso que aquest és un punt a tenir en compte.

I l'altre missatge vol ser un missatge general, en el context històric que vivim i d'una gran transcendència. Fa dos anys, com deia, en un acte com aquest, els deia que el president de la Generalitat acabava de convocar eleccions anticipades i s'havia publicat al 'Diari Oficial de la Generalitat'. En aquell moment tancàvem la IX legislatura, una legislatura molt breu –dos anys–, molt intensa, però condicionada per la greu crisi econòmica i per un escenari de pressió a l'autogovern i a les seves finances.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Des de llavors han passat dos anys i aquesta setmana, que ja enfila la recta final, el president Mas dictarà el decret de convocatòria de la consulta del 9 de novembre; avui ha anunciat que la signarà dissabte. Estem en un altre escenari: Catalunya vol decidir què vol ser. Crec que a ningú s'escapa que el tram final d'aquest any 2014 marcarà un abans i un després en la història de Catalunya.

Hem constatat des de fa quatre anys que el nostre país és, més que mai, un país en marxa, amb un poble que es mobilitza i vol decidir el seu futur col·lectiu. Estic convençuda que el món de la medicina, que no ha estat mai apartat ni aliè a les reivindicacions socials i nacionals que han fet avançar el país –i faig referència en aquest punt al doctor Trueta, que va patir l'exili i que va distingir-se per la seva ciència i pel seu patriotisme–, estic convençuda que el món de la medicina està i estarà a l'altura de la Catalunya del present i del futur, de les seves necessitats i de les seves esperances.

Des de la convicció que som un gran poble que vol viure i conviure en pau i concòrdia, permetin-me que acabi fent una crida a l'esperança.

Moltes gràcies.